

Het dagboek van Mr. Monty (deel 8)

Mr. Monty, inmiddels uitgegroeid tot een atletische reu van ruim 2 jaar, loopt volop mee in het wedstrijdscircuit. Jagen vond hij ook een hele spannende uitdaging, maar daar waren we toch wel heel voorzichtig mee. Was het immers op de laatste "Nimrod" niet heel duidelijk, dat deelnemers die volop meededen aan jachtpartijen, op juist die dag de rekening daarvan gepresenteerd kregen?? Er is immers een heel duidelijk verschil tussen een wedstrijdhond en een hond die dagelijks meegaat op jacht. Uitzonderingen daargelaten, verlies je toch altijd een heleboel gehoorzaamheid. Af en toe kreeg mr. Monty een eend of een duif en daar lieten we het bij. Absoluut geen haarwild. Op proeven, voornamelijk Workingtests en OWT's, was mr. Monty helemaal in zijn element. Steadiness was geen enkel probleem, er was geen springkonijn wat hem kon verleiden.

Vele wegen leiden naar Rome maar...

Als je in de wachtkamer staat, is het bijzonder te zien dat eigenlijk iedere voorjager een eigen stijl van voorjagen heeft. Bij een markeerapport, hoor je soms wel 5 verschillende commando's. Of men noemt de naam van de hond, (mijn inziens de beste manier) of het commando 'Apport' of 'Vooruit'. Het woord "Ja, ga maar" kwam ook nog voor en ook honden die uit eigener beweging vertrokken. Maar dat heet dan weer "inspringen".

In Amerika is dit ondenkbaar, in het verleden was het Rex Carr die een zeer goed uitgewerkt systeem had en dit werd helemaal geperfectioneerd door Mike Lardy. Een naam die door iedereen met vol respect wordt uitgesproken, de allergrootste voorjager die Amerika kent. En... iedereen in USA werkt volgens het "Mike Lardy systeem". Alle honden worden volgens zijn normen en ideeën voorgejaagd, houding en commando's zijn immers 100% perfectie! Dit houdt ook in, dat als een hond bij een trainer aan de Westkust is geweest en wordt overgeplaatst naar een trainer aan de Oostkust, men direct kan doorgaan met trainen. Want alle gebaren en commando's zijn hetzelfde.

Na onze veelvuldige bezoeken aan USA en na grondige bestudering hebben we de houding en commando's meegenomen naar Europa en inderdaad het werkte. Altijd werken volgens één systeem, wegsturen met hetzelfde commando en verder armgebaren en voetenwerk op één lijn houden. Mr. Monty liet zich heel braaf handelen, reageerde scherp op alle informatie die hem

zo werd medegedeeld.

In Europa zijn er nog veel trainers die allemaal hun eigen methodes hebben ontwikkeld, zwaaien met armen en benen, fluitconcerten en veel geschreeuw. Gelukkig zijn de keurmeesters veel kritischer geworden en er zijn ook al jachthondenclubs die het werken vanaf "de mat" in hun programma hebben opgenomen. De ballerina's worden op deze manier aan banden gelegd.

Skatch, de broer van Mr. Monty

Larry Calvert, de fokker van mr. Monty, had zelf uit een eerder nest de imponerende reu "Skatch" gehouden. Een zeer goede keuze, want ondanks zijn relatief jonge leeftijd liet "Skatch" geweldige prestaties op Field Trials zien. Vaak meer dan 50 deelnemers in het veld, en dan als éérste eindigen, daar mag je toch wel heel trots op zijn. Na zijn overwinning in Arizona en een 2de plaats in Phoenix, was hij wederom winnaar in San Diego en plaatste zich hiermee in 2 Fieldtrails voor de National 2011. De grootste eer die in USA mogelijk is.

En wij zijn blij een volle broer van deze zeer intelligente topreu in handen te hebben. Mr. Monty belooft veel voor de toekomst.

Tekst: Henry M. Schoor

Larry Calvert en Skatch, de broer van mr. Monty.